

2. Sammanfattning

Naturvårdsverket förslag består av en ny förordning om medelstora förbränningsanläggningar (FMF) meddelad med stöd av 9 kap. 5 § miljöbalken i fråga om försiktighetsmått, 26 kap. 19 § miljöbalken i fråga om dokumentation och i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. Förslagets syfte är att se till att Sverige genomför alla bestämmelser som krävs enligt MCPD. Enligt direktivet ska medlemsstaterna se till att lagar och andra författningar som följer av MCPD träder i kraft senast den 19 december 2017.

Direktivet medger ett flertal lättnader i form av dispenser, undantag samt möjligheter till senareläggande av tillämpningen av begränsningsvärden för specifika situationer. I förslaget har vi valt att genomföra vissa av de möjligheter till lättnader som finns i direktivet men inte samtliga. Förslaget innebär därför en skarpare implementering jämfört med en minimi-implementering, som utgör *nollalternativet*. Vi föreslår även skärpning av vissa begränsningsvärden. Som stöd till den informationsförsörjning som följer av direktivet föreslår vi en nationell digital lösning. I den konsekvensbeskrivning som har gjorts av förslaget framgår att de verksamheter som främst berörs av föreslagna skärpningar är fjärrvärmeanläggningar och anläggningar inom skogsindustrin. Förslaget som helhet är samhällsekonomiskt motiverat då skadekostnaden överstiger marginkostnaden för år 2025. Skadekostnaden har beräknats enligt ASEKs metod och eftersom då utsläpp från fjärrvärmeanläggningar sker i tätortsmiljöer bedöms denna metod vara tillräckligt representativ för en jämförelse. Anläggningar inom skogsindustrin ligger dock inte i tätortsmiljö men enligt vår bedömning har de inte möjlighet att nyttja lättnaden för förbränning av fast biomassa eftersom de inte kan uppfylla direktivets begränsningsvärde för detta utan att installera avancerad reningsteknik. Motivet till de vägval som gjorts när förslaget tagits fram är att genomförandet av MCPD ska bli så ändamålsenligt som möjligt utifrån direktivet syfte och för svenska förhållanden. Vi har här bl.a. tagit hänsyn till miljönyttan med minskade utsläpp av stoft som bidrar till en bättre luftkvalitet och därmed minskade effekter på hälsa från dessa utsläpp. Ambitionen är att tillämpningen av författningen ska vara utformad på ett sådant sätt att administrativa kostnader för verksamhetsutövare och berörda myndigheter inte blir orimligt stora.

Förslaget följer, där det är lämpligt, samma upplägg som förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar eftersom det finns stora likheter mellan bakomliggande direktiv.

Lösning för informationshanteringen:

I förslaget avseende informationshanteringen ingår en nationell lösning som stöd för verksamhetsutövarens underrättelse om sin anläggning, tillsynsmyndighetens registerhållning och spridning av registeruppgifter samt Naturvårdsverkets sammanställning av uppgifter för rapportering till EU.

I förslaget ingår att Naturvårdsverket utvecklar och tillhandahåller en nationell e-tjänst. Verket utvecklar och tillhandahåller också en nationell databas i vilken de inhämtade uppgifterna lagras för tillsynsmyndigheternas räkning. Denna databas utgör den gemensamma tekniska lösningen för de register över medelstora förbränningsanläggningar som tillsynsmyndigheterna är skyldiga att föra.

Naturvårdsverket utvecklar och tillhandahåller den tekniska lösningen för att skapa och publicera INSPIRE-tjänster för medelstora förbränningsanläggningar baserat på uppgifterna i databasen. För att underlätta offentliggörandet av registeruppgifterna ingår även att Naturvårdsverket utvecklar och tillhandahåller relevanta maskin/maskin-gränssnitt för respektive myndighets åtkomst till information i den nationella databasen.

Tillämpning av begränsningsvärden

Direktivet medger vissa lättnader i form av undantag och möjligheter till senareläggande av tillämpningen av begränsningsvärden för specifika situationer. Vi har valt att föreslå en skarpare implementering jämfört med nollalternativet för vissa situationer dels vad gäller tidpunkten för tillämpningen av kraven samt skärpning av vissa begränsningsvärden.

Skärpningar av större betydelse är följande:

- Vi genomför inte möjligheten till en senareläggning av när tillämpningen träder i kraft för befintliga fjärrvärmeanläggningar med en installerad tillförd effekt av 5-50 megawatt (MW) (artikel 6.5 första stycket MCPD).
- Vi genomför inte möjligheten till en senareläggning av när tillämpningen träder i kraft för nya anläggningar som använder fast biomassa som huvudsakligt bränsle (artikel 6.5 andra stycket MCPD).
- Vi genomför inte möjligheten till en senareläggning av när tillämpningen träder i kraft för befintliga anläggningar med en installerad tillförd effekt av 5-50 MW som använder fast biomassa som huvudsakligt bränsle (artikel 6.5 andra stycket MCPD).
- Vi genomför inte möjligheten till utökad tidsgräns för befintliga anläggningar med begränsad drifttid per år från 500 till 1 000, som rullande femårigt medelvärde vid extraordinära situationer (artikel 6.3 MCPD).
- Begränsningsvärdet för utsläpp av NO_x från befintlig medelstor förbränningsanläggning vid förbränning av fast biomassa och övriga fasta bränslen bör skäras från 650 mg/Nm³ till 300 mg/Nm³. För anläggningar som förbränner flytande biobränsle sätts begränsningsvärdet till 450 mg/Nm³. Samtliga begränsningsvärden gäller vid 6 % O₂.

Kontroll av efterlevnad

Vi föreslår inga skärpningar här jämfört med nollalternativet. MCPD ställer dock krav på utsläppsövervakning samt att efterlevnaden av direktivet kontrolleras. Detta innebär konsekvenser för verksamhetsutövare i form av krav på att utsläpp mäts och beräknas samt dokumenteras. För tillsynsmyndigheterna innebär det ytterligare ett regelverk att kontrollera efterlevnaden av samt en skyldighet att hålla register och att tillgängliggöra information publikt.